

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pro die pentecostes. Ser[mo]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

In die Pentecostes

rena nō sapit. Et i amb. Gustato spū de
sipit ois caro. i. ois carnalicas. ois p̄mū
danitas. Vt a spūscio loq̄bas q̄ dicebat
Philip. ix. Qia detrimētū feci et abitro
vt stercora ut ch̄m luciferaciā. **Tertio**
ch̄m passionē ad mēorā reuocādo. Nā et
i p̄e ch̄s p̄ sp̄m̄ctū semetipm obtulit. t̄c.
vt b̄ Heb. ix. Aug. Si passio saluatoris
ad mēorā reuocet n̄bul rā durū q̄d nō eq̄
aio toleref. Jō Heb. xii. Recogitate eū q̄
talē aduerlus semetipm sustinuit. Tradic
tionē vt nō fatigem⁹ ais v̄ris deficiētes.
Et nota h̄. Om̄ magnū est testimoniuz
de ch̄o inhibāre cū q̄s aduersa patienter
tolerat. Vn̄ d̄ greg. Patientia maiorē re
puto signis et miraclis. vñ Datt. v. B̄
q̄ p̄secutionē patiūt ppter iusticiā qm̄. t̄c.
Prop̄f iusticiā inq̄t: q̄t ut d̄ Aug. in q̄
dā sermo. Martyrē nō facit pena;z causa
Muli q̄ppe multa patiūt ppter suas ma
las iplēdas voluntates. Iſti s̄t martyres d̄i
aboli. Alij ppter gales dītias et gregādas
Iſti s̄t martyres mudi. Alij ppter iusticiā
adimplēda:z pro p̄teris suis; aut ppter iu
sticiā defēdā. Iſti s̄t martyres d̄i. Pe
ix. Si q̄d patimini ppter iusticiā b̄i. Et no
ta ill̄. Eccl. ii. In igne p̄baꝝ auruz et al
gētu et hoies receptibiles in camino h̄i
liatois. Sed heu heu. Muli se bonos re
putat q̄ vix vñū veibū patiēter audiūt:z
statim cōmōti alios perturbant. Greg. Qua
lis vñusq̄s apud se lateat illata cōtume
lia probat. Muli etiā se deuotos ostendit
i p̄spēritate q̄ stati in aduersitate de
ficiūt. Greg. Pena interrogat si q̄s in p̄se
ritate posit⁹ d̄i veracit̄ amat. Et Aug.
i. de. ci. dei. Danet sub s̄litudine passionū
vissimilitudo passoz. t̄c. seq̄t. Nā et sub eo
dem igne aux̄ rutilat et palea fumat et sub
eadē tribula palee cōminuūtūt et frumen
tu purgaꝝ. seq̄t. Una cadēq̄ vis bonos p
bat et purificat: malos vastat et extermiat
t̄c. seq̄t. Nā et pari mō exagitatū exhalat
horribilis cenū:z suauit fragrat vñquen
tu. Indurati q̄ppe multoties in tribula
tioib⁹ hui⁹ vite suū infernū incipiūt. Exē
plū de antiocho. vñ Dach. ix. Et de hero
de quē angel⁹ p̄cussit et p̄sūpt⁹ a vermis
expiravit. Act. xii. Ite de Jorā rege iu
da. vñ Paral. xxij. q̄ mortu⁹ ē infirmitate
pessima:nec legit̄ penituisse. Jō nec inter

alios reges ē sepult⁹. Ite de pharone q̄
multiplicit flagellat⁹ iter flagella legit ob
durat⁹: vñ p̄z Erod. plib⁹ capl̄s. Vn̄ de
talib⁹ Hiere. xvij. Duplici contritio p̄tēt
re eos d̄i deus noster.

Tertio articul⁹. Aud. x̄c. Nec dubiū
tribulationes patiēter sustinere si
gnū ē p̄tie sp̄ūsc̄ti et etne salutis. Seq̄nde
Lex q̄ppe d̄ Res trāsit cū onere suo. s̄. d
re. iur. l. Et qua p̄sona. Et extra de viu
Tua nos. Pone casū in hereditate terre
na. Et applica notādo q̄ hereditati cele
stī dñs adiunxit on⁹ tribulatiōes r̄galis.
Act. xiiij. Per mltas tribulatiōes oport̄z
nos intrare regnū celoz. Nec ē credibile
d̄i velle hoc onus imponere s̄i viuenti
nisi q̄ vult ei dare hereditatē celi.

Pro die pentecostes. Ser.

O Wm Vene
c̄rit t̄c. H̄i p̄plerēt dies p̄
ecostes erat oēs discipul
paris in eodē loco. Act. ii. Notanda est
ibi dispositio necessaria ad h̄t veniat spl
ritussc̄tus. Primo em̄ oport̄z ut sumus
ch̄m discipuli tenētes v̄ic̄ doctrinā ch̄m.
Jō. viij. Si māseritis in f̄mone meo p̄e
discipuli mei eritis et cognoscetis p̄tātē
q̄d v̄ic̄ fit p̄ sp̄m̄ctū q̄ d̄ sp̄us veritatis
Scđo ut sim⁹ aio acūmati: q̄ erāt pa
riter in eodē loco. vñ Lop. xl. Pacē habet
te et de pacē erit vobis. Tertio q̄ sint
in nob̄ dies p̄ecostes p̄pleti: p̄q̄s intel
ligere possum⁹ q̄nq̄ p̄sideratioes cuiusbz
decē p̄ceptoz applicadas ad p̄cepto ob
seruantia inductiuas.
Quarta ē p̄sideratio p̄ceptiue auctori
tatis:z deli.
Scđa ē p̄sideratio subiectiue necessita
tis:z n̄fi ppter multiplicitē obligationē.
Tertia ē p̄sideratio fratributue utilitas.
Quarta ē p̄sideratio punitiue penalit
atis:q̄ sc̄z puniunt̄ trāgressioes.
Quinta ē p̄sideratio iustissime edat⁹
q̄ vñūq̄d̄z mādatū equū ēr iustissimuz
Iſte q̄nq̄ p̄sideratioes decies multipli
cate iuxta decē p̄cepta decalogi sūt dies
p̄ecostes: a penta q̄d ē q̄nq̄z:z coste decē
Beri. Q̄d̄m̄ fr̄s ut cōpleans in nobis

dies pentecostes: dies remissio: dies ext
ultatio: dies verissimi iubilei et inueniat
nos spūscētūs pariter ppter cordū vni
cater in eodē loco per firmā trabilitatē.
Cū venerit.

PRo pmo ar. An spūscētūs quenien
tervenerit in specie visibili? Rñdet
Tho. i. pre. q. clivij. De oībus puidet
scōm vniuersitatis modū. Est autē modū
conaturalis hoī: ut p visibilia ad inuisi
bilia manuducāt. Et iō inuisibilita dei oī
potuit hoī p visibilia manifestari. Iō cō
ueniēs fuit inuisibilis missiōes dinar plo
nay p aliquas creaturas visibiles mani
festari. Nota. de p pītē et benigno hoī
bus. Iustia illud Lucani. Lā iuber mēli
or sūgos spāre scōs. i. pītēs. Iō hoīes
dōcet hīc 2ditionē capacitatē sue manife
stāo vīcī spūalia inuisibilita p sensibilita q
sūt nob magis nō: qr vt d. Arist. vij. mēa.
Disciplina sit oīb p magis nota nob Iō
cōueniētē missus ē spūscētūs in specie vi
sibili: ut pītē ex pīmissa rnsiōe. Hui itaq
missiōes hodie celebram festiuitatē. Un
Ber. Celebram hodie dilectissimi spūs
sancti solēnitate rora cū iocunditate cele
briā dignā oī deuotōe. Proinde si cele
briā scōp solēnia qnto magis ei a q
habuerit ut scī eēt qītē scī fuerūt. Si
veneram scīficarōs qnto magis ipm
scīficarōe oīpōt̄ honorari. Itaq solēni
tas hodierna singularē hīz pēminetā et
dignitatē. Cū qr ē festū copiosissime libe
ralitātē. Ber. Hodie spūscētūs pcedens
a pītē largiori munere sue maiestatis in
apōlos supuenit et tribuit eis charismatū
dona. Et int illa dona etiā seipm dedit.
Aug. Dagna dei mia dat domū equah
le sibi. Cū qr ē festū amplissime iocūlita
tis. Un in pītōc. Qua pīt pīfīs gau
dis tot in orbē terrarū mēlūs exultat.
Aug. lib. 2fess. Est gaudiū dñe qd non
dāf impīs hīz his q colūt te. Quorū gau
diū tuīde es: et ipa est beata vita in terris
Tum quia est festū excellentissime sancti
taris. Est em festū eius q sanctus est per
effētiā et sanctificatiūs omniū sancto
rū. Un Rhom. i. dī. Spūs sanctificati
ōis. Preterea pīsens solēnitatē que ad no
strā spectat salutēz prīcipalissima nrā so

lēnitas in presenti vita. Nec em solum ad
uentas spūscētū in specie visibili super apo
stolos: sīz et inuisibile eius aduentū in anī
mas nr̄strās hodie veneramur. Nec ali
qd nōdis prodesse filiū dei incarnatiō:na
ritas: passio: resurrectio: et ascensio: nisi
spūscētū in nos veniret. Ber. Post ma
gnificētā resurgētis: post gloriā ascenden
tis: post sublimitatē residentis: restabat:
ut expectatio iustoz leticia adueniret: et
celi munerib celestes hoīes implerentur
Figura. Exodi. xix. Die qnq̄gesima p
imolatiōne agni paschalisi descēdit dñs
in igne sup mortē sinai ut legē daret mo
ysi. Expone. Doyles interptētāt assump̄tū
et aquis: et significat cho pīt̄ apōloz: ex aq̄s
mūdi hui assump̄tū: quib⁹ in die quinq̄
gesima a resurrectiōne dñi dat ē spūscētū
in specie igni et legē euangelicam in suis
cordib plene receperūt: qītē vīcī ut dicitur
Act. ii. repleti sūt oīs spūscētō.

Ecūd articul⁹. Hūc dicēdū q spūs
Octū testimonii phibet qr facit hoī
na opera exercere. Et hoc triplicēt sc̄z.

Purgando.

Illuminando.

Inflammando.

In curī mysteriū spūscētūs apparuit in
igne. Rabanus. Ignis istas hīz naturas
purgat: illuiat: et calefac. si spūscētūs pur
gat corda: ignorātias illustrat: et teorez
excūt. Pro primo nota illud Sach. xij.
Per ignē vīam eos sic vīt̄ argētū. Un
Iō. xv. Cū vīerit paraclet ille arguet
mūdum de peccato p quā redargutiōne
corda purgant. Pro seco nota illud Ber.
Spūscētūs in igne apparuit qr qīt̄ reple
uerit vīratē cognoscere fac. Un ioā. xiiij.
Paraclet̄ docebit vos oīm vīratē. Un
itaq hō recte cognoscit et discernendo re
cte considerat et iudicat q sūt credenda: agē
da: fugiēda: speranda: et q horrēda: signū
hīz q in eo ē spūs dei qr ad ista nō sufficit
cognitio naturalis. Nam ut dicit. j. Lor
ij. Animalis homo nō percipit ea que sūt
spiritus dei. Stultitia enim est illi et nō
pōest intelligere quod spūaliter examina
tur. Spūalis autem iudicat oīa: id est dis
cernit. Pro tertio nota illud Rhom. xij.
Spū feruentes. Greg. In igne apparuit
spūs quia ab omni corde quod replet te⁹

Feria. II. pētecostes

Bane

porē frigoris excutit hoc in desiderio sue ad ppetranda petā redēunt: acsi ea minime
eternitatis accēdit: qd p̄cipue fit q̄ pei a/ planxissent. Tertiū sunt ad q̄s venit et mā
mōre q̄ matie est a sp̄scō. Ubi hodie le/ sionē facit: q̄. s. a p̄tē cauent et in bono p̄f
git euāgelium d̄ dilectōe dei et de adhētu spi/ ciunt. Greg. Qui vere d̄ eū diligīt: q̄ ei mā
rituscti: vñz S̄iq̄s diligīt me ser. vñ. ser.
mansiōne facit: quia sic eū amor diuinis
habit et p̄ me dil. e. et ad e. ve. et mā. a. cu
fa. Jo. xiiij. Ubi tria tangunt multū no/
tāda. Primi q̄ amor dei est oposus. cuz
vñz: S̄iq̄s diligīt me ser. me. fua. Et nota
bñ S̄iq̄s diligīt me. q. d. Pauci sunt qui
me ve diligūt. Nā supbi diligūt honores
et p̄tates: luxuriosi voluptates: auari di
uicias. Prover. I. Stulti ea q̄ sibi noxia
sunt cupiunt. Ps. filiū hoīm vñq̄ graui
corde ut qd diligīt vanitatē et q̄ri. mēga.
Luci pauci sunt q̄ d̄ eū vere diligāt. in sic
d̄t Greg. in om̄. Ecce si vñusq̄s vñz req̄if
an diligat d̄ eū: tota fiducia et secura mēte
r̄ndet: diligō. Sed audiat qd in euāge
lio d̄t. S̄iq̄s diligīt me ser. me. fua. Ecce
p̄t̄ q̄ amor dei est oposus. Greg. Proba
to dilectōis: exhibitor est opis. Hinc in
ep̄la Jo. ait: Qui d̄ q̄ diligō d̄ eū: et mā
data ei nō custo. men. est. Idē Greg. Ad
vosmetip̄os fr̄es charissimi introslūs re/
cite: si d̄ eū vere amas, ex̄crite: nec t̄ sibi
aliquis credat q̄cqd animū sine attestatiōe
opis r̄nideat. De dilectōe z̄itor̄: lingua:
mens: et vīta regrat. Nūc est amor d̄i o/
ciosus. Opaf em magna si est. si aut̄ opari
renuit: amor nō est. Sc̄dm ē q̄ amor dei
est gratiosus. Ubi in euāgeliō sequit: Et
pater me dil. cū. Jo. xiiij. Qui diligīt me
diligēt a p̄ meo. Et Jo. xv. Glos amici
mei estis si fece. q̄ p̄ci. vob. Greg. Pensate
q̄nta dignitas est esse amicos ch̄ri. Ex op
posito: vide q̄nta est q̄uslo esse inimicos
ch̄ri z̄c. Tertiū est q̄ amor dei est fructu
osus: q̄r subdit: Et ad cū veniem⁹ et māsi,
ap̄d e. facie. Ubi nota q̄ hoīes sunt in tri
plici differētia respectu aduer⁹ dei. Quis
dā sūt ad q̄s sp̄ssanc⁹ nunq̄ venit: cu⁹
mōl sunt indurati: quib⁹ d̄t Act. vij. Du/
ra ceruicer incircūcis cordib⁹ et auribus
vos sp̄ sp̄isancto restitist⁹. Glos. q̄r nunq̄
estis penitentia agētes. Illi sunt ad q̄s u/
terdū venit: sed mansionez nō facit: q̄r sic
d̄t Greg. in om̄. Per p̄punctōez q̄dam
di respectu p̄cipiūt: sed tetatiois r̄gē hoc/
ip̄m q̄ p̄pucti fuerant obliuiscuntur: sicq̄

planxissent. Tertiū sunt ad q̄s venit et mā
sionē facit: q̄. s. a p̄tē cauent et in bono p̄f
ciunt. Greg. Qui vere d̄ eū diligīt: q̄ ei mā
data custodit: in eius corde dñs venit et
mansione facit: quia sic eū amor diuinis
tis penetrat: vt ab hoc amore r̄p̄tentia
tōis nō recedat. Exemplū in magdalēa
Petro: paulo: et mattheo: z̄alq̄s p̄plimis
qui post Auerſionē suā sp̄ p̄seuerauerūt in
bono. Eccl. v. Esto firm⁹ in via dei. et He
breo. xij. In disciplina p̄seuerate.

Tertiū ar. Audistis z̄c. Lavete iḡ
sunt cupiunt. Ps. filiū hoīm vñq̄ graui
corde ut qd diligīt vanitatē et q̄ri. mēga.
Luci pauci sunt q̄ d̄ eū vere diligāt. in sic
d̄t Greg. in om̄. Ecce si vñusq̄s vñz req̄if
an diligat d̄ eū: tota fiducia et secura mēte
r̄ndet: diligō. Sed audiat qd in euāge
lio d̄t. S̄iq̄s diligīt me ser. me. fua. Ecce
p̄t̄ q̄ amor dei est oposus. Greg. Proba
to dilectōis: exhibitor est opis. Hinc in
ep̄la Jo. ait: Qui d̄ q̄ diligō d̄ eū: et mā
data ei nō custo. men. est. Idē Greg. Ad
vosmetip̄os fr̄es charissimi introslūs re/
cite: si d̄ eū vere amas, ex̄crite: nec t̄ sibi
aliquis credat q̄cqd animū sine attestatiōe
opis r̄nideat. De dilectōe z̄itor̄: lingua:
mens: et vīta regrat. Nūc est amor d̄i o/
ciosus. Opaf em magna si est. si aut̄ opari
renuit: amor nō est. Sc̄dm ē q̄ amor dei
est gratiosus. Ubi in euāgeliō sequit: Et
pater me dil. cū. Jo. xiiij. Qui diligīt me
diligēt a p̄ meo. Et Jo. xv. Glos amici
mei estis si fece. q̄ p̄ci. vob. Greg. Pensate
q̄nta dignitas est esse amicos ch̄ri. Ex op
posito: vide q̄nta est q̄uslo esse inimicos
ch̄ri z̄c. Tertiū est q̄ amor dei est fructu
osus: q̄r subdit: Et ad cū veniem⁹ et māsi,
ap̄d e. facie. Ubi nota q̄ hoīes sunt in tri
plici differētia respectu aduer⁹ dei. Quis
dā sūt ad q̄s sp̄ssanc⁹ nunq̄ venit: cu⁹
mōl sunt indurati: quib⁹ d̄t Act. vij. Du/
ra ceruicer incircūcis cordib⁹ et auribus
vos sp̄ sp̄isancto restitist⁹. Glos. q̄r nunq̄
estis penitentia agētes. Illi sunt ad q̄s u/
terdū venit: sed mansionez nō facit: q̄r sic
d̄t Greg. in om̄. Per p̄punctōez q̄dam
di respectu p̄cipiūt: sed tetatiois r̄gē hoc/
ip̄m q̄ p̄pucti fuerant obliuiscuntur: sicq̄

ine sp̄isancto resistatis et sic iuste p̄/
uenīti eius p̄ntia. Dicit em̄ lex xl. ff. d̄i u
dichs. Juste p̄uaf vñusq̄s eo gra quod
agit. Ubi et. xvij. q. iiij. Sicut antiquus.
Qui iniuriā facit ecclie p̄uari deb̄z cōione
ip̄ius. Iniuriā at facit ecclie q̄ peccat er q̄
in p̄petis p̄seuerat. Ideo p̄uandus est eius
cōione que est q̄ charitātē et gratiā sp̄i
tussanci. Lavete ne sitis ei similes q̄ aut
diens p̄ncipē liberalissimū ad domū suaz
declinare velle vt ei multa bñficia largiat
negligit hospicium p̄parare: imo et clauz
tenet portā p̄tra eū. Nō mix si p̄uetur tō
ro bono. Expone: qm̄ in p̄cō p̄seuerās te
net portā clausam p̄tra sp̄sanctū. Esse.
lix. Iniquitates vestre diuiserūt inter vos
deum vestrum.

Feria. iiij. Pentecostes Bane.

VIII Venerit
z̄c. Sic deus dilexit mundū
vt filiū suū vñigenitū daret: vt
ois q̄ credit in eū nō peat sed ha. vi. et
Jo. iiij. et in euāg. ho. d̄. Verba hec om̄
dūt̄y de libent dabit sp̄m suū: q̄r et iam
dedit filiū suū. In illis aut̄ verbis tria sūt
p̄siderāda. Sc̄dm est dilectōis diuine
suavitatis: cū dicit. Sic deus dilexit mundū
dū. Sc̄dm est dilectōis sublimitas: cū
dicit. Ut filiū suū vñigenitū da. Tert
rium est dilectōis utilitas: cū subdit. Ut
ois qui credit in eū nō peat z̄c. De p̄mo
Ps. Suavis dñs vñtueris. De secundo
Roma. vij. Propo filio suo no p̄cept sed
p̄ no. o. tradi. illi. De tertio Jo. ri. Q̄is
q̄ vñit et cre. in me nō moriet in eternū.